

Juleaften 1944-45

de 10 norske kammerater og vi 10 danske
havde fået lov at låne blokedeleste's bord,
som hun ellers brugte til at skæn vore brod-
nationer til på. — de norske skulle sørge for
borddekning og vi 10 danske havde givet en
søde kærpakke, da de norske ikke fik pakke,
og jeg skulle sørge for „underholdningen“. Vort
julebord var et opsigtsvækkende, hollændere, der skulle
fejre julens første juledag, lå på maven i de-
res riges og stah bevædelse frem for et „se
med“ --- af havregryn og flormelis var
der frembragt en lagkage, pyntet med mar-
melade og små lys, der var „organiseret i
een af Sverrens kallerne, samt et af hvild
lad pakningspapir, norske og danske flag ved
krukkerne, paptallerkner, og til vor „lyl-
catorie“ var der kun bare, der ikke just
pyntede på vort fine julebord. — Vi satte os
belaget ned og så på hellighederne, foruden lag-
kagen - tallerkner med spegepølse, ost og

II
sygte, (og (nodnød)? og imens gik to
mande ned og forceret høre fem børn,
11-12 årige, der gik for at være 14 år,
pukken med dansk mad, og være nok stjerne
partien til deling — I å fikst kunne vi
begynde. — jeg havde oplyst som festtaler
og fremsættel et par timer jeg havde skrevet
over naturbyde på Siemens Helle Licht. — så
småte jeg, vi ikke skulle ophold os for meget
ved det, der varde hjerne og nu var følelse
op, men tænke på det vi vidste var den sid-
ste slagge af krigen, og samle sine kræfter
og mod, til at kæmpe igennem de måneder
der var igen — resten af aftenen, talte vi,
to, sang, og var glade for at have et par
timers fæle fred. —

Næste dag kom bagsiden af medalen,
der var straf appel, fordi cykelene ikke var
fejret godt nok!!! — Vi stod appel fem
timer, i smertens, der var ingen lø,
for vi stod på en skorcent. høj over den
brølte more.

115

Officerinden var lige så ked af det som os, så hun forsvandt engang mellem, og vi bad skifteris om at gå på lovild, så efterhånden oplyste appellen sig næsten af sig selv, og vi knob midt om eftermiddagen, forprose og elendige til bryd -

Men mytårsaften tog vi revanche, vi var allene i bevakning og samlede i To norske krigs, det knob med pladen men humørul var højt, nu var gik det midt et mytår, du måtte bringe falden, og nogle uge efter blev det bekræftet, da brakte vi uafbrudt dag og nat, de store russiske "schakanner" (2) og mærkede hvordan jorden ryste under vore fødder, og barakveggen sikrede, og forhåbningerne blev sammen med de røde og grønne lyskælder fra den nye front - det mye år rullede frem.

Juleaften 1944-45 (Uddrag)

De to norske kammerater og vi to danske havde fået lov at låne blokældstes bord, som hun ellers brugte til at skære vore brødrationer til på. De norske skulle sørge for borddækning og vi to danske havde givet en røde kors pakke, da de norske ikke fik pakker. Og jeg skulle sørge for "underholdningen". Vort julebord vakte opsigt, hollænderne, der skulle fejre julen første juledag, lå på maven i deres køjer og stak hovederne frem for at "se med" – af havregryn og flormelis var der frembragt en lagkage, pyntet med marmelade og små lys, der var "organiseret" i en af Siemens hallerne, servietter af hvidt indpakningspapir, norske og danske flag ved kuverterne, paptallerkner, og til vor "aftencikorie" vore brune krus, der ikke just pyntede på vort fine julebord. Vi satte os betaget ned og så på herlighederne, foruden lagkagen – tallerken med spegepølse, ost og sylte, og rødkål, og imens gik to norske hen og forærede vore fem børn, 11-12 årige, der gik for at være 14 år, pakker med dansk mad, og vore roesuppe portion til deling. (...)